

Stop til den Maade; vi maae for Alt i Verden ikke komme ind paa den igjen. Der er udenfra en stadig Trængen for at faae 100 Rbd. til den, som man synes er en meget behagelig Mand at have i sin Nærhed, og to à tre Aar efter synes man, at nu har han det dog knapt, naar han ikke faaer lidt Mere, og saaledes bliver man ved. Jeg troer, at det er Posten af den Art, som vi under nærværende Omstændigheder ikke maae gaae ind paa. Det gjør mig overordentlig ondt at gjøre Modstand, just fordi Summerne ere saa smaa, men jeg vil haabe, at den ærede Underviisningsminister hellere selv vil udsætte Sagen til en senere Leilighed.

Kirke- og Underviisningsministeren: Ja, de Betragtninger, som den ærede Rigsdagsmand anstillede, ere vistnok i og for sig gode, men jeg kan ikke finde, at de have nogen Anvendelse paa de to Poster, hvorom der her er Spørgsmaal; thi Forretningerne, saavel ved det store kongelige Bibliothek som ved Geheimearchivet ere virkelig forøgede i en betydelig Grad. Det er ganske vist, at dette Forslag kommer noget sildigt, uden at Thinget har havt Leilighed til at gjøre sig noie bekendt med Sagen; dersom imidlertid den ærede Taler inden 3die Behandling vil gjøre sig bekendt med de Erklæringer, som i den Henseende ere indhentede fra Overbibliothekaren og Geheimearchivaren, saa vil han maaskee blive overbevist om, at der er god Grund til at tilstaae denne Forøgelse. Jeg veed derfor ikke, om det ikke kunde være rigtigst at udsætte Afgjørelsen af Forslaget til tredie Behandling.

Formanden: Ja, dette vil kun kunne skee paa den Maade, at den ærede Indenrigsminister for Dieblirket tager Forslaget tilbage og stiller det til tredie Behandling.

Tscherning: Det, som jeg fremfor noget andet ønskede Oplysning om, er, hvad disse Bude nu have, og hvad man tilsigter at give dem. Ved denne Leilighed maa jeg bringe i Erindring, at Staten er nødt til at indfrænte Lønningen for Armeens meest udmærkede Un-

derofficerer til imellem 200 og 350 Rbd. Et Bud i en saa lille Indretning som Geheimearchivet kan ikke komme ved Siden af udmærkede Underofficerer i Armeen. Han er i det Høieste, hvad jeg vil kalde en betroet Overmand, hvad vi kalde en Overconstabel, fortsagt en udmærket menig Mand, paa hvis Trofasthed og Paalidelighed man kan stole, og en saadan Mand tjener Hs. Maj. Kongen for 150 Rbd. om Aaret og har en meget suur Tjeneste at udføre. Til den Priis eller noget Mere vil man kunne faae Mænd af samme Veskaffenhed, og de ville være meget glade ved at faae Poster af den Art. Denne Art Poster blive jævnlige benyttede til at belønne private Tjenester; Tjenere, der have været deres Herre troe og hengivne, faae Poster af denne Art, medens derimod de, der have været Staten troe og hengivne, blive ved at tjene under slettere Vilkaar. Det er en Gjenstand, som jeg paany maa bringe paa Bane; jeg har gjort det meget ofte, og jeg skal ikke forsømme det, hvergang den fremstiller sig paany. De ærede Mandes Erklæringer, der her ere bleve paa beraabte, kan jeg i den Henseende kun sskænke ringe Opmærksomhed, thi de see ikke Sagen fra det almindelige Standpunkt; de mene det godt med deres Undergivne, men de lægge ikke Mærke til de Sammenligninger, som maae gjøres af dem, der skulle vaage over, at Enhver skeer Ret, saavel med Hensyn til den Tjeneste, han udfører, som sammenligningsviis.

Kirke- og Underviisningsministeren: Med Hensyn til de Bemærkninger, der nu ere fremkomne, og med Hensyn til, at Thinget ikke har havt nogen Tid til at overveje denne, i sig selv ubetydelige, Sag, skal jeg for Dieblirket tage disse to Endringsforslag tilbage og tage under nærmere Overveelse, om jeg enten skal stille dem til tredie Behandling, eller om jeg skal udsætte dem til næste Rigsdag.

Da Ingen optog disse Forslag, vare de saaledes bortfaldne.